

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **I. L.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 31.7.2013, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o invalidní důchod.

[2] Žalobkyně podala včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Poukázala na svůj nepříznivý zdravotní stav, zejména na totální endoprotézu pravého kyčelního kloubu z r. 2004, kdy došlo v r. 2013 k reoperaci kloubu a další zdravotní potíže. Požadovala přiznání plného invalidního důchodu. Navrhla zrušit napadené rozhodnutí.

[3] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě nezpochybnila zákonnost rozhodnutí a vzhledem k tomu, že v dané věci se jedná o řízení nároku na důchodovou dávku,

podmíněnou zdravotním stavem, navrhla k důkazu vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise MPSV ČR, která znovu kompletně, dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně. U jednání soudu navrhla žalobu zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí čj. X ze dne 2.5.2013 potvrdila. Rozhodnutí odůvodnila novým posudkem o invaliditě ze dne 17.4.2013, dle kterého k datu vydání námitkami napadeného rozhodnutí zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal ke dni posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách invaliditě prvního stupně. O přiznání invalidního důchodu požádala účastnice řízení žádostí ze dne 26.11.2012 od vzniku nároku na invalidní důchod. Nárok na invalidní důchod dle posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 3.1.2013 vznikl dnem vzniku invalidity, tj. 30.11.2012. Výše invalidního důchodu se skládá ze základní a procentní výměry. Základní výměra ke dni 30.11.2012, tzn. ke dni vzniku invalidity, od něhož vzniká nárok na invalidní důchod, činí 2.270,- Kč měsíčně. Procentní výměra invalidního důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu, který činí 15.195,- Kč. Jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 25.824,- Kč. Procentní sazba invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně činí za každý rok pojištění 0,5 % výpočtového základu. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 38 roků pojištění činí tak 19 % výpočtového základu, tj. 2.888,- Kč měsíčně. Celkem invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 5.158,- Kč měsíčně. K datu vzniku nároku na invalidní důchod, od něhož účastnice žádala o přiznání invalidního důchodu, tj. ke dni 30.11.2012, je účastnice řízení požitelkou starobního důchodu ve výši 8.585,- Kč. Podle ustanovení § 58 odst. 1 zdp jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu více důchodů téhož druhu nebo na výplatu starobního nebo invalidního důchodu, vyplácí se jen jeden důchod, a to vyšší; to však neplatí, jde-li o nárok na sirotčí důchody podle § 52 odst. 2 zdp, nestanoví-li se jinak v odstavci 2. Jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu ve stejné výši, vyplácí se důchod, který si pojištěnec zvolil. Dnem úpravy výplat důchodů pro souběh zanikají nároky na důchody, které se nevyplácejí; to však neplatí, dojde-li v důsledku změny stupně invalidity ke snížení výše invalidního důchodu a nová výše invalidního důchodu je nižší než starobní důchod, který se podle věty první nevyplácí, anebo zanikne-li nárok na důchod, který se podle věty první vyplácí. Vzhledem k tomu, že starobní důchod účastnice řízení je ke dni 30.11.2012 vyšší než invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, výplata tohoto invalidního důchodu účastnici řízení nenáleží a nárok na invalidní důchod jí z tohoto důvodu zanikl.

[5] Rozhodnutím ze dne 2.5.2013 byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že o přiznání invalidního důchodu účastník řízení požádal od 30.11.2012. k tomuto datu byl požitelkem starobního důchodu ve výši 8.585,- Kč. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 17.4.2013 byl účastník řízení podle ust. § 39 odst. 1 zdp a ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp uznán od 30.11.2012 invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 40%.

[6] Lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 17.4.2013 byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující

příčinou je stav po TEP, posudkově hodnoceno dle kapitoly XV, odd. B, položka 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 40%.

[7] V rámci námitkového řízení byl zdravotní stav dne 20.6.2013 vyhodnocen jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 40% dle kap. XV, odd. B, položky 8b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

[8] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 18.12.2013, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný stavem po TEP pravého kyčelního kloubu pro postdysplastickou koxartrózu st. III-IV. v 9/1994, stavem po výměně PE vložky dne 25.2.2012, koxartrózou vlevo st. III, chronickým bolestivým syndromem bederní páteře při degenerativních změnách vázaným na zátěž – bez radikulopatie, bez průkazu stenózy páteřního kanálu nebo foramin /spondyloartróza, spondyliolistéza L4/5 l. st/, diabetesem mellitus II. typu léčeným dietou, essentiální hypertenzí, hyperlipoproteinemií, hypotyreózou na substituci, obezitou. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 8b/, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 % s přihlédnutím k celkovému zdravotnímu stavu, tj. dalším zdravotním postižením uvedeným v dg. souhrnu, včetně bolestivého syndromu páteřního. Lze konstatovat, že zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Nejedná se o těžkou funkční poruchu kloubu po endoprotéze (např. s uvolněním komponent endoprotézy, progresi deformace, zlomeninu dřívku, infekci v kloubu, není ani závažná porucha motoriky. Stav po operační výměně PE vložky v únoru 2013 si vyžádal jen dočasné léčení včetně pracovní neschopnosti, účelem provedené operace bylo zlepšení zdravotního stavu a ne naopak jeho zhoršení, což bylo takto realizováno). Pracovní omezení u žalobkyně spočívá ve vyloučení práce s nutností dlouhé chůze, zejména po nerovném terénu, dále pak práce se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen. Schopnost využít dosažené vzdělání, své zkušenosti a znalosti je zachována. Žalobkyně pracovala v profesích administrativního charakteru, které může nadále vykonávat, je zachována i schopnost rekvalifikace. Zdravotní stav žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se stabilizoval do dané poruchy funkce končetiny, kdy v dlouhodobém průběhu lze hodnotit funkci na rozmezí lehké až středně těžké poruchy motoriky. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav tedy odpovídal k datu napadeného rozhodnutí I. stupni invalidity. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo písm. c) cit. zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %.

[9] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 31.7.2013 o námitkách, rozhodnutí žalované ze dne 2.5.2013 o zamítnutí žádosti

o invalidní důchod, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 17.4.2013 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 17.4.2013 vypracovaný v řízení o námitkách a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 18.12.2013

[10] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 40 %, přičemž jak lékařem OSSZ Karviná tak i v řízení o námitkách lékařem žalované byl pokles stanoven shodně s posudkovým hodnocením dle kap. XV, odd. B, pol. 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Při přezkoumání rozhodnutí soudem nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by závěry správního řízení v hodnocení zpochybnily.

[11] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, neboť žalobkyně není invalidní pro invaliditu třetího stupně (dříve plný invalidní důchod), jak v žalobě požadovala.

[12] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména nálezů neurologických, ortopedických, interních a dalších, přičemž odborným členem komise byl odborný lékař ortoped. Komise na základě odborných lékařských nálezů, a to jak nálezů z období před datem vydání napadeného rozhodnutí, tak i z nálezů po vydání napadeného rozhodnutí, dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně je o 40 %, tedy, že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu třetího stupně, které se žalobkyně žalobou dožadovala. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti shodně s posudkovými lékaři ve správním řízení. Komise ve svém posudku vysvětlila stanovení horní hranice nabízeného rozpětí. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kap. XV, odd. B, položce 8, písmena b) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro *endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního a hlezenného kloubu při středně těžké poruše, s poruchou motorických funkcí končetiny, svalovými atrofiemi, podstatným omezením hybnosti v kolenním a /nebo kyčelním/ kloubu, se značným snížením celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny* a komise s odkazem na konkrétní lékařské zprávy a s odůvodněním v tomto rozsahu nejzávažnější onemocnění posoudila.

[13] Soud nevyhověl návrhu žalobkyně o provedení důkazu novým vyšetřením z oboru ortopedie neurologie i pro obezitu. Jednak soud nemůže žádat po posudkové komisi MPSV, aby žalobce nechala nově vyšetřit. Je věcí tohoto posudkového orgánu, aby s ohledem na aktuálnost a kvalitu lékařské dokumentace vyhodnotil, zda posuzovaný musí být nově vyšetřen či jeho stávající dokumentace je dostatečná. Za další soud s odkazem na ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V případě žalobkyně je to období ke 31.7.2013. Vyšetření t.č. by nezobrazovalo stav, který tu byl k datu vydání napadeného rozhodnutí. A konečně s ohledem na přesvědčivost posudku soud nedospěl k závěru o nutnosti dalšího dokazování ve směru zjištění stupně invalidity.

[14] Pro úplnost soud konstatuje, že dle ust. § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.* Podle odst. 2 *u zdravotních postižení, u nichž dochází průběžně ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti tak, aby odpovídala průměrnému rozsahu funkčního postižení a tomu odpovídajícímu poklesu pracovní schopnosti a podle odstavce 3 je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[15] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity třetího stupně je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 70 %, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní.

[16] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. března 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně